

opusdei.org

Najzvestejši sin svetega Jožefmarija

Anekdote iz knjige “Álvaro del Portillo, zvesti mož” (J. Medina).

3. Maj. 2018

Izvor molitve “Saxum”

1939. Kot je bilo običajno za vojaške poveljnike v obdobju takoj po vojni, je Álvaro v času, ko je bil napoten v Olot, stanoval pri neki družini.

Gospodarici tiste hiše se je zdelo, da bi ta oficir — čeden, bodoči gradbeni inženir — bil “dobra izbira” za njeno hčer, in je hotela spodbuditi stike

med njima. Ko se je Álvaro zvečer utrujen vračal v to bivališče, sta ga mati in hči pričakovali s pripravljenimi skodelicami vroče čokolade ter dobro razpoloženi za pogovor. Kakor hitro se je zavedel, da snujeta nekaj več, se je odločil zapustiti tisto prenočišče; preden pa bi mu to uspelo, je gospodarica skušala dogodke pospešiti in mu je pripravila past, da bi se znašel na samem z njeno hčerjo.

Istočasno je v Madridu sv. Jožefmarija na nadnaraven način zaznal moralno nevarnost, v kateri se je nahajal ta njegov sin, in je tiste, ki so bili takrat ob njem, prosil, naj skupaj z njim molijo molitev Memorare svetega Bernarda (molitev Spomni se) za nekoga, ki je to v tistem trenutku potreboval. Nemudoma je Álvaro zapustil tisto hišo ter materi in hčeri prekrižal načrte.

Kasneje je ustanovitelj Opus Dei ta dogodek brez omembe protagonista vključil v svoji knjigi *Pot in Brazda*:
»*Sin moj, kako dobro si živel občestvo svetnikov, ko si mi pisal: “Včeraj sem ‘začutil’, da molite zame;”*«
»*Občestvo svetnikov. Dobro ga je izkusil tisti mladi inženir, ko je trdil: “Oče, tega dne ob tej uri ste molili zame.”*«
Pozneje je Álvaro doumel, da mu je tisti “Spomni se” pomagal premagati tvegano situacijo, v kateri se je znašel brez svoje krivde.

Od takrat je v Opus Dei kot navada ostala dnevna molitev te marijanske pobožnosti za tistega vernika Dela, ki to najbolj potrebuje. Pomenljivo pa je dejstvo, da je sv. Jožefmarija to molitev imenoval “molitev saxum”, skala.

1939-1941. Zadnja leta na univerzi: jasen vrstni red v prioritetah

Leta 1967, ko je država Španija bl. Álvaro podelila véliki križ sv.

Raimunda iz Peñaforta, kot priznanje za njegovo pravniško delo zlasti v služenju Svetemu sedežu, so njegovi študijski kolegi na Visoki inženirski šoli (diplomanti iz julija 1941) izkoristili Álvarovo potovanje v Madrid, da bi mu izročili odlikovanje v okviru preproste in iskrene slovesnosti.

Šlo je za srečanje prijateljev z določenim protokolom. Dekan tiste generacije, Antonio Inglés, je imel nagovor in potem, ko je izrazil presenečenje, ker je inženir prejel tako visoko priznanje pravnega značaja, je začel obujati spomine iz študentskih let. Med drugim je dejal: »Ti, Álvaro, si v tistih letih študiral gradbeništvo, ob koncih tedna si potoval po različnih španskih mestih, da bi razširil dejavnost Dela — in zato si včasih v ponedeljek, ko si utrujen od potovanja prišel v predavalnico, kar zaspal —, poleg

tega pa si očetu pomagal pri vodenju Dela.«

Odlikovani se je zahvalil za te ljubeznive besede, vendar je v odgovoru pojasnil: »Povedal si nekaj pretiranih reči in eno veliko resnico, kajti jaz sem v tistih letih pomagal očetu pri vodenju Dela, potoval, da bi razširil dejavnosti Opus Dei, in poleg tega sem študiral gradbeništvo.« To je bil resnični vrstni red prioritete, ki se ga je držal.

Sklepi z duhovnih vaj leta 1940

»S seboj ne bom nosil drugega kot urejeno denarnico in kartonček, na katerega bom zapisoval naslove ipd. in ki ga bom dnevno počistil. / Vstajal bom takrat kot Isidoro, se stuširal, nato pol ure klečanja, molitev (od 6:15 do 6:45), potem 10' branja evangelija. / Pri maši vedno z misalom. / Branje: od 1:30 do 2h (...) / Popoldanska molitev: od 5:30 do 6h. (...) Takojšen načrt dela: / Strokovno,

most, kopiranje prof. Chufasa. Študij dopoldne po povratku iz Šole. / Glede Dela: urediti vse papirje, ki jih je treba (vse). (...) Zvečer obračun stroškov. / Glede stroškov do zadnjega centa / Prosim za denar in poročati o stroških tako kot vsi. / Od danes naprej beleženje vseh stroškov. / Spraševanja! Tako da si zapišem in to naslednji dan preberem. / Vedno danes in zdaj. (...) Razdeljevanje odgovornosti in zahtevanje. / Ne razmišljati o sebi. / Pogosto branje tega seznama in prošnja Bogu za pomoč (...).«

Predstavitev Dela

1941. Nekega dne je ustanovitelj Opus Dei v študentski dom na Ulici Jenner povabil g. Casmira Morcilla, tedanjega pomožnega škofa, kasneje pa madridskega nadškofa, in prosil Álvara, naj mu v njegovi navzočnosti predstavi in razloži Delo. »Álvaru je bilo to seveda težko — takrat je bil še

študent inženirstva —, kajti bil je tudi boječ in je včasih nekoliko zardeval,« se spominja José Luis Múzquiz, »vendar je vse to premagal s pomočjo velikega nadnaravnega poguma. S prav takšnim pogumom je Delo predstavljal cerkvenim in civilnim dostojanstvenikom, pri čemer je govoril jasno ter branil naravo in duha Dela, ki je bilo takrat še zelo nepoznano in včasih tudi slabo razumljeno.«

Nekoč je José Luis vprašal Álvara: *»Kako ti uspe vse to povedati tako jasno takšnim osebnostim? Ali nimaš treme?«* Álvaro pa mu je povsem preprosto odvrnil: *»Spomnim se na čudežni ribolov in poskušam storiti, kar je storil sv. Peter: in nomine tuo laxabo rete. Spomnim se na to, kar mi je rekel oče in v spominu ohranjam ta evangeljski prizor.«*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/najzvestejsi-sin-svetega-
jozefmarija/](https://opusdei.org/sl-si/article/najzvestejsi-sin-svetega-jozefmarija/) (18. Mar. 2026)